

וגם לראות-זכרונות ממזרח וממערב, תוך הצצה לסגנון החיים בעבר של תושביה הזרים של העיר.

אולם החיים ביפן נתנו את אותותיהם ביהודים במרוצת הזמן. למרות נסיבותיהם של בני הקהילה לשמור על הדת היהודית, הדבר לא הצליח למנוע את התבוללותם של חלק מבני הקהילה. כיום ניתן למצוא בבית הכנסת של קובה יהודים שבני-זוגם יפנים, ומצד שני גם יפנים שהתגיירו מסיבות שונות.

קהילה היהודית כיום:

כאמור, מאז שנת ה-70 התדלדלה הקהילה עד מאוד. זאת בעקבות עזיבתם של חבריה, למטרות עסקים, לקצוות שונים של העולם, רובם לארצות הברית ומיעוטם להונג קונג. חלקם גם עלה מאוחר יותר למדינת-ישראל.

כיום, לדברי נשיאה, **יעקוב בן-אבי**, לא נותר בה כמעט עוד שריד מדור המייסדים, מלבד **לוסי שוויקה**, שהגיעה מחלב. באזור מתגוררים בעיקר סטודנטים, והאמצאים הבודדים של בני-הקהילה שעדיין נותרו בקובה נשואים למקומיים.

לדברי ג'ו ג'ימאל, רוב הזמן אין אפילו יהודים למניין בבית-הכנסת. רב הקהילה הוא **הרב אסף טובי**. באתר האינטרנט של הקהילה מצוין כי במקום מתקיימים חיי קהילה יהודיים: שיעורי תורה לגברים ונשים, חנויות מזון כשר, מקווה בתוך בית-הכנסת חינוך יהודי בגן הילדים.

ההרכב המגוון של הבאים בשערי ובלייל השפות המושמע בין חבריו, בכך הוא ממשך לשקף טאמנה את מוצאם של מקימיו.

ההכנות לבניית בית הכנסת, ב-1969. האוחז באת-החפירה, הוא רחמו ששון.
Breaking for the new synagogue, around 1969. Rahmo Sassoon with the shovel

השפעת יפן על יהודי קובה-להיפן

הסוחרים המקוריים שהגיעו לעיר. הארכיטקטורה של מבנים אלה מושפעת מסגנון מערבי-אירופי, ועל כן נראתה שכונתם, מאז ומתמיד, זרה לעומת האדריכלות המקומית הייחודית. מסיבה זו המבנים היהודים משמשים כיום לאחר עזיבתם או פטירתם של מרבית בני הקהילה, כמוזיאונים, לצרכי תיירות.

כך למשל, ממלץ אחד מאתרי האינטרנט התיירותיים של קובה שלא להחמיץ ביקור בבית משפחת שוויקה בהיותו הבית הייחודי האחרון הפתוח לציבור שעדיין מיושב על ידי בעליו. המבקרים בבית זה יזכו למפגש מרתק עם בעליו, הגברת שוויקה, ממנה ניתן לשמוע –

נראה כי למרות השוני בין העמים, חולקים היפנים והיהודים הרבה מהמשותף. חיי שני העמים הללו מאופיינים בשילוב של מסורת וחדשנות, תוך כבוד לעבר ושאיפה לעתיד טוב. למרות זאת, בדרך-כלל חשו היהודים זרים ביפן, וזאת ללא קשר ליחס הטוב מצד המקומיים.

ג'ו ג'ימאל מספר כי בני הקהילה היהודית ניסו כמה שיותר לשמור על תרבותם, שכן קל היה להיות מושפעים מהתרבות היפנית, שהתאפיינה, למשל, במחויבות רבה לעבודה, אפילו על חשבון חיי-המשפחה. שונותם של היהודים בקובה